

- El 33,8% de les persones amb discapacitat està en risc de pobresa o exclusió, 11 punts més que la població sense discapacitat, i al 60% de les llars que han

Amb motiu del Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, que se celebra aquest diumenge 17 d'octubre, COCEMFE i el seu Moviment Associatiu denuncien l'augment constant de l'exclusió i pobresa d'aquesta grup social i demanen que s'implementin totes les mesures necessàries per a erradicar aquestes situacions on les quals es troben una tercera part de totes les persones amb discapacitat del país.

- COCEMFE reclama mesures urgents, permanents, transversals i consensuades que eradicuin la pobresa i garanteixin la igualtat d'oportunitats d'aquest grup social.

Les persones amb discapacitat suporten un risc de pobresa i exclusió molt més elevat que aquelles que no tenen discapacitat. Segons dades de l'any 2020 recollits per EAPN España, el 33,8% de les persones amb discapacitat està en risc de pobresa o exclusió, la qual cosa representa la xifra més elevada de l'última dècada, amb un increment interanual superior a l'1% i gairebé 11 punts percentuals més que la que suporta la població sense discapacitat (23%).

"Les dades demostren el sever impacte que la crisi sanitària, econòmica i social de la COVID-19 està tenint sobre les persones amb discapacitat, els qui estem vivint una reculada en l'accés a l'ocupació, a l'educació i als serveis sociosanitaris i patim amb major virulència les dificultats a les quals s'està enfrontant la ciutadania en general, com són el pagament del rebut de la llum o trobar un habitatge digne que es puguin permetre", assegura la presidenta de COCEMFE Barcelona, Montserrat Pallarès.

L'escassetat d'habitatges accessibles (tant en venda com per llogar), l'increment del cost dels lloguers i el sobrecost que impliquen les tecnologies de suport i sistemes domòtics són alguns dels factors que restringeixen l'accés a un habitatge en condicions d'igualtat. Com a

conseqüència, dels 2,5 milions de persones amb mobilitat reduïda que hi ha a Espanya, el 74% necessita ajuda per a poder sortir del seu habitatge per falta d'accessibilitat en el seu edifici, la qual cosa representa més d'1,8 milions de persones. D'elles, més de 100.000 persones viuen permanentment tancades en el seu habitatge per la manca d'aquesta ajuda. D'altra banda, l'increment de la factura de la llum també té una major incidència sobre aquest grup social, ja que moltes persones amb discapacitat física i orgànica necessiten realitzar un **consum elèctric constant per al correcte seguiment del seu tractament o l'ús de tecnologies i recursos per a la vida independent**. És el cas dels sistemes domòtics, grues d'elevació o trasllat, dispositius d'hemodiàlisi, màquines d'oxigen, bombes de perfusió, tractaments intravenosos, nebulitzadors, climatitzadors o fins i tot per a carregar les bateries de les cadires de rodes.

A més, aquest grup social troba dificultats per a l'accés als seus drets. **El 37% de les persones amb discapacitat física i orgànica van veure vulnerats els seus drets en 2020** i moltes persones es continuen quedant **fora del sistema oficial de suports** perquè el nou barem de valoració del grau de discapacitat encara no s'està aplicant, malgrat representar la porta d'accés al sistema de drets i beneficis establerts al nostre país que tracten de compensar la falta d'igualtat d'oportunitats i el sobrecost de tenir una discapacitat. D'igual manera, les mesures adoptades per a fer costat als sectors més vulnerables no s'estan gestionant amb l'efectivitat i agilitat que seria desitjable, com demostra la **denegació de l'Ingrés Mínim Vital a més del 60% de les llars** on viuen persones amb discapacitat que l'han sol·licitat, ja que moltes de les seves circumstàncies sanitàries, socials i econòmiques no estan reconegudes expressament en els criteris d'accés.

"L'experiència demostra que **les persones amb discapacitat sempre som el primer grup social a notar els efectes de les crisis i l'últim a notar els efectes de la recuperació**", assenyala la presidenta de COCEMFE Barcelona, Montserrat Pallarès, qui fa una "crida al Govern i a totes les administracions del país perquè adoptin mesures transversals i permanents que garanteixin la igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat i que estiguin consensuades amb les organitzacions que les representen".

En aquest sentit, **COCEMFE i el seu Moviment Associatiu defensen la posada en marxa de mesures urgents** dirigides a avançar en la incorporació al mercat de treball, l'assegurament de l'obtenció d'ingressos, l'adequada prestació dels serveis socials i sanitaris, l'educació inclusiva i de qualitat amb tots els recursos i suports necessaris, així com l'accés a tots els serveis en igualtat de condicions amb especial incidència en l'accessibilitat universal i l'autonomia personal i en aquelles persones d'aquest grup social en les quals conflueixen diferents factors de discriminació interseccional, com ocorre amb les dones amb discapacitat o els qui viuen en el medi rural.

Totes les accions de COCEMFE i el seu Moviment Associatiu estan dirigides a incidir de manera transversal en tots els factors relacionats amb les situacions d'exclusió i pobresa a les quals s'enfronten les persones amb discapacitat física i orgànica i que aquestes comptin amb uns recursos suficients i de tota índole per a tenir una vida independent. Per això, la labor que desenvolupen està alineada amb els Objectius del Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030, concretament el ODS 1 "Fi de la pobresa".

Source URL: <https://www.cocemfe-barcelona.es/noticia/cocemfe-denuncia-laugment-de-la-pobresa-en-les-persones-amb-discapacitat-la-pandemia>